Birinci sene. No. : 10 Perşembe 15 Kânunevvel 1932

AFACAN

Adres
İstanbul : Posta kutusu 617
İdarehane: İstanbul Ankara caddesinde 56 numaralı "Çocuk Sesi,,

Perşembe Günleri Çıkar, Türkiyede Çoçuklara Mahsus İlk Büyük Mizah Gazetesi
Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü : M. Faruk

Abone şartları :
Bir sene için : 125 kuruş
Altı aylığı : 75 »
Dört aylığı : 50 »

Afacanla başbaşa

Memleket yemişleri bizi bekliyor.

Görüyorum, görüyoruz, ve kerkes görüyor:

Bütün çocuklar, şimdi içlerinde bir numara, bir resim çıkacak diye bir şeye düşkün:

Neye mi ?.

Hiç şüphesiz hepiniz : Çikolata, demişsinizdir.

Evet çikulataya !.

Avrupanın mide bulandıran malları Türk çocuklarının parasını çekiyor, *Haberiniz var mı ?*

Yirmi resim toplanacak diye, mektep defterlerini, mektep kalemlerini almayı unutan çocuklar çikolataya esir oluyorlar: *Biliyor musunuz?*

Amasyanın elmaları, Karadenizin fındıkları, İzmirin kuru üzüm ve incirleri Türk çocuklarının midesine inerek onlara kan, onlara sıhhat, onlara hareket vermek için iştah çekerken Avrupa çikulataları onların yerini alıyor. *Bundan haberdar mısınız ?*

Çocuklar, sevgili kardeşler !. Memleket yemişleri bizi bekliyor.. Bugün tasarruf ve yerli malı haftasının 4 üncü günü... Bu dört gün içinde memleket malına ne gibi paralar verdiniz, hele bir düşününüz.. Artık Avrupaya paramızı götürecek olan herhangi oyuncaktan, yemişlerden, şekrlerden vazgeçiniz.

İzmirin kuru üzümleri sizi bekliyor..

Ege denizi sahilerinin incirleri sizi bekliyor...

Karadenizin fındık ormanlarının çıtır pıtır fındıkları sizi bekliyor..

Adana'da « Dörtyol » un portakalları, Amasyanın elma ve armutları sizi bekliyor..

Memleket köylüsünün malını almak tasarrufların en büyüğüdür. Yalnız yemişlerde değil, annenize, babanıza yerli malı aldırmak ta bir tasarruftur.

Tasarruf yalınız kumbaraya para atmakla olmaz. Yerli malını almak bir tasarruftur. Yerli malına verilen para gene bizim cebimizde kalıyor demektir.

Kumbaranız da var mı ?. Hergün içine birkaç kuruş atıyor musunuz?.. Fazla harcedeceğiniz paraları oraya atınız.

Türk milleti birkaç seneden beri tam 38 milyon lirayı bankaya yatırarak tasarruf etmiştir. Bunu 50 milyona, 100 milyona çıkaralım.

Haydi çocuklar !. Fazla para kumbaraya, harcedilecek para bizi bekliyen memleket yemişlerine ...

Biz evde annem, babam söz verdik:

Soba başında nar yiyeceğiz: Köylü kazanacak. İncir, üzüm yiyeceğiz: İzmirliler kazanacak. Fındık, fıstık yiyeceğiz : Karadenizliler kazanacak. Elma, armut, ayva yiyeceğiz: Sivas, Amasya, Ankaralılar kazanacak !.

Haydi Arkadaşlar, memleket yemişleri bizi bekliyor!.

AFACAN

Vermeyince Mabut - Ne Yapsın Mahmut ?

— Neye ağlıyorsun oğlum !..

— Niçin ağlamayayım Beyamca !.. Bügün babam bana kumbara alacaktı almıyor.. Hi... Hi.. Hi.. Hi.. Hi.. Hi!...

100 Para

Afacanın tasarruf manileri

Yerli malımız, yerli malımız
Yerli üzümler, yerli halımız,
Fıstık incirler : Yerli balımız,
Yerli malımız, yerli malımız !

Başka memleket mali yok bize,
Başka yerlerden halı yok bize..
Başka mal zehir atan ok bize..
Yerli malların zevki çok bize!.

Hergün durma ye, bir avuç üzüm
Üzme bini bak sen üzüm üzüm!.
Satılsın üzüm, bollansın üzüm,
Bağcılar desin : Gülüyor yüzüm!

İncir, ah, incir.. Bal gibi incir
O dizileri bir altın zincir..
İncir yemezsen bak kim incinir,
İncinir bizden incirli İzmir !..

Fındık ta fındık .. çıtır çıtır ye
Karadenizin şekeri diye !..
Kendini, böyle, sen koy besiye,
Sonra da hele çek teraziye ! .

Canım portakal, cicim portakal,
Eriyor sana içim portakal.,
Vitamini bol, içi petek, bal..
Durma kardeşim bin bir tane al!

AFACAN

Resimli hikâye: Cabi Efendi dalgalar arasından nasıl kurtuldu ?.

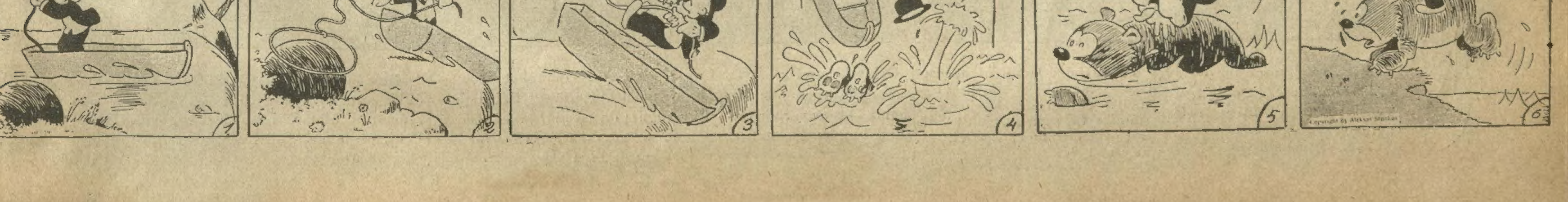

— Seni yaramaz seni, utanmıyor musun sen?. Böyle gider derslerine çalışmıyacak olursan hayatında ne yapacaksın?.
— Ben de Yo - Yo muallimi olurum. Beybabacığım.

Kedi!

[Mikifare, kendi düşmanı olan kediyi tetkik etmiş, bu manzume ile size anlatıyor. Bakalım ne diyor?...]

Köpek nasıl sadıksa
Kedi öyle nankördür!
Bütün iyiliklere
Onun gözleri kördür!

Siz onu severseniz
Hiç çıkarmaz sesini!
Koğmuş olsanız, fakat
İndirir pençesini!

Aç gözlüdür: ayrılmaz
Gözü sahandan, kaptan!
Karnı tok olsa bile,
Yemek çalar dalaptan!

Göz koyduğu bir şeyi
En yüksek raftan kapar!
Fakat, temizdir kâfir:
Sık sık tuvalet yapar!

Sürtünür dizinize:
Size ettiği nazdır!
Kedi deyip geçmeyin
Pek ziyade kurnazdır!

Ciğeri yiyemezse,
Şöylece tevil eder:
"Yetişemedim amma,
"Zaten kokuyordu!.." der!

Eğer cambazlık etse,
Şaşarız hünerine:
Kedi mutlaka düşer
Dört ayak üzerine!

Fakat alçak hayvandır,
Söyliyeyim doğrusunu!
Çünkü bazı kedi yer
Kendi öz yavrusunu!

Lâkin onlar evlerde
Pek fazla hizmet eder:
Fareler yerdi sizi,
Olmasaydı kediler!

Hiddetinden kudurur,
Bağırır o saniye,
Kedinin ayağı kaç?...
derseniz Yahudiye!...

MİKİFARE

Şen Sözleri

Talisiz

Tramvayda iki yolcu ayakta kalmışlar, boş yer bekliyorlardı.

Zayıf yolcu:

— Oturacak bir yer bulmak için bu kadar beklemek ne zor değil mi?.

Şişman yolcu:

— Gene sen talilisin?. Ben oturabilmek için iki kişinin kalkmasını bekliveceğim ya...

Yerinde bir sual

Necati annesine sordu:

— Anneciğim, piliçler ne için böyle bağrışıyorlar?.

Anne:

— Karınları acıkmış da yem istiyorlar oğlum?..

Necatı:

— Peki amma anne, ne için oldukları gibi yumurta kalmamışlar?.

Geç kalmış!

Jale (küçük kardeşine) seni aç gözlü seni .. Şimdi tam benim alacağım o büyük elmayı ne diye sen kaptın?

Afacan anlatıyordu:

Namuskârlık en iyi iştir. Geçen gün sokakta bir fino köpeği buldum. Satmak için çarşıya götürdüm. Kimse bir liradan fazla vermedi. Ben de sahibine teslim ettim. Çıkardı, bana beş lira verdi„

ÇOCUK SESİ

Bütün Türk çocukl[...] rının yegâne mecmu[...] olan Çocuk Se[...] 7 inci cildine başla[...]

Cüceler ve Devl[...] memleketinde

7 inci cildin başlangıc[...] çıkan çok heyecanlı seyahat romanıdır

Kolsuz KAHRAMA[...]

Bütün çocuklar ta[...] fından heyecanla ta[...] edilmektedir. Öz Tü[...] çe romandır.

DEMİRDEN ADAMLA[...]

Yirminci asrın fen[...] romanını heyecan[...] takip ediniz

Çocuk Sesi h[...] pazartesi günü ç[...] 20 sahife 5 ku[...] 154 üncü sayısı ç[...]

şaka

Çocuklara mahsus ülke

Sağa dön, burnunu karıştırma, bacağını sallama, uslu dur, oraya gitme, koşma.. Vesaire vesaire.. Bu sözler galiba zamanın modası; büyüklerimizin ağzından düşmüyor. Bütün bu emirlerin yerine çocukların şöyle sırt üstü yatıp uyuyabilmelerine mahsus bir vatan olmalı idi...

Evet, tenha ve sessiz bir adada istediğim kadar uyuyabilecek bir yerim olsa..

Büyüdüğüm zaman da gene sabahın alaca karanlığında kalkıp işe gidecek değil miyim? Böyle bir istikbal aklıma geldikçe canım sıkılıyor. Hele babamın sözleri hiç de hoşa gidecek şeyler değil.. Eğer çocuklarım olursa geceleri bile çalışmak mecburiyetinde olacağımı söyliyor, Bunlar mini mini iken, annelerinin rahat edebilmesi için kucağıma alıp sallıyacak; az daha büyüyünce temiz hava aldırmak için bahçelerde gezdirecek; mektebe başladıkları zaman da akşam dersi çalıştıracakmışım... Çocukluk oldukça rahat bir iş amma, büyüklük hiç istenecek gibi değil... İnsan sanki dolap beygiri; durma çalış!

Geçenlerde diplomasını alan ağabeyim, üzüntüden zayıfladığını, istikbali düşümekten geceleri bir türlü uyuyamadığını söylüyordu. Öyle ya, baba fırını has ekmek çıkarıyordu. Şimdi küçük beyim kendi kazandığını yiyecek!

Benim de bu zorlu vaziyetlere ne vakit gireceğimi bilmiyorum. Zaten geç kalmak âdetinde olduğumu annem boyuna söyler.. Âdetimdir, ancak sekiz buçukta uyanabilirim. Hem bilir misiniz bu ne tatlı bir zamandır; işte bu saattedir ki insan, azıcık rüya görmek, rahat etmek, periler diyarında serin ve hoş rüzgârların sürdüğü kotralarda tabiatın şarkılarını dinlemek ister... İmkânı mı var?

Yatakta az daha kalsam annem her tarafımı dürtükler, iki ayağımı bir papuca sokturacak kadar acele ettirir.. Evet, çocukların yataklarında uzanıp istedikleri kadar uyuyabilecekleri, baş ve ayaklarını şöyle rahat ettirebilecekleri bir memleket olmalı; öyle bir yer ki insan istediği gibi saklansın ve azıcık uyuyabilsin.

Böyle bir çocuk ülkesi olsa ne yapar yapar, oraya gider ve saat dokuz buçuğa kadar uyurdum. Zararı yok, babam bir müddet benim yerime, sabahları kömürlükten odun taşısın.

AFACAN

Hoş sözler

Ne hizmetçi!

Evin Hanımı:

— Ne ise, işini bitirdin kızım! Yarılacak biraz odun vardı. Ben de şimdi bunun için bir adam çağıracaktım.

Hizmetçi:

— Pek âlâ hanımefendim, o halde o adamın evi nerede ise söyleyiniz, gidip çağırayım.

Ne güzel fikirmiş

Hanım:

— Gülter, sana camları temizlemeni söylemiştim. Fakat sen yalnız içeriden silmişsin.

Gülter:

— Evet efendim, çünkü sizin dışarısını iyi görebilmeniz için böyle yapmam lâzımdı.

Hanım:

— Peki ne için dışarısını temizlemedin?.

Gülter:

— Dışarıdan geçenler içersini göremesinler diye!.

Aferin babasına

Turhan, o gün mektebe geç gelmişti. Muallim sebebini anlamak istedi ve sordu:

— Neye geç geldin oğlum?.

— Balık tutmağa gidiyordum efendim. Fakat babam müsaade etmedi.

Muallim — aferin babana oğlum.. Peki seni ne için yollamadığını söylemedi mi?.

Turhan — Söyledi efendim, çünkü orada iki kişi için kâfi yem yokmuş da.. O gitti, ben de buraya geldim!..

Muallim — ???!!!.

Amcamdan nasıl para kopardım

Altı yaşındaki Neclâ, amcasına gelir, der:

— Güzel amcacığım, yeni yaşa basmanızı tebrik eder ve daha birçok güzel seneler görmenizi dilerim.

— Teşekkür ederim, kızım.

—Annem de diyor ki siz bana bir lira verirseniz çok dikkat etmeli imişim, düşürmiyecekmişim. Ben de söz veriyorum, çok dikkat edeceğim.

Pire ile P[...]

Sihirli eldivenlerile dokundukları her şeyi [...] küçülten Pire ile Poyrazın bir tavuğu [...]

Geçen sayıda [...]

O kadar büyüdü ki
Tavuk kaldı küçücük!..
Yavru, hiç olur mıydı
Böyle anadan büyük?
Poyraz dedi: Bu kadar
Büyük yumurta olmaz..
Gel şunu, haydi, tekrar
Küçültelim biz biraz!.

Mikifare yağmur

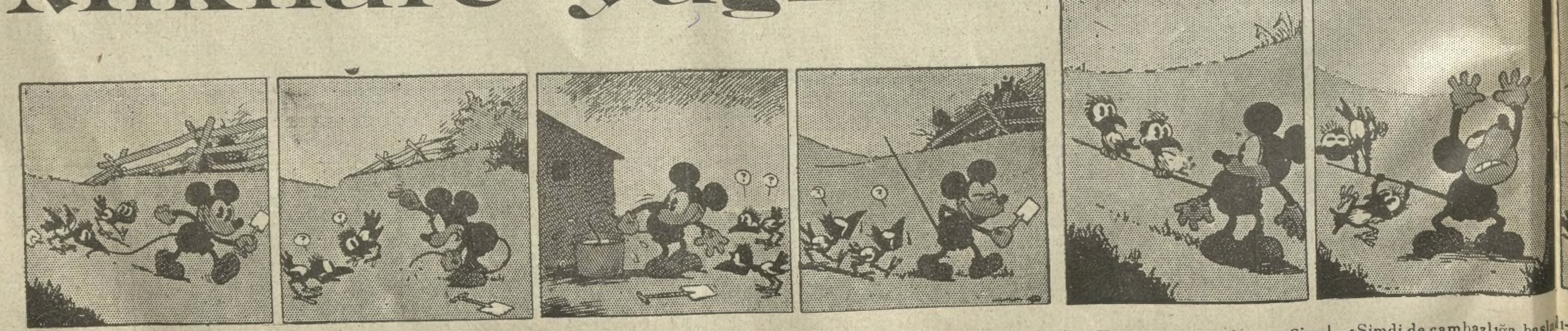

«Eee.. genç kardeşler.. Haydi bakalım, azıcık aptala benziyorsunuz ama, biraz solcan avına çıkalım»

«Yahu, size kaç defa tekrarlamak lâzımdır ki benim kuyruğum solcan değildir diye.. Şimdi artık anladınız mı? Solcan değildir, bu.. Kuyruktur.. Kuyruk!.»

«Hay kepazeler hay.. Kuyruğumun ucuna dokunarak beni amma kızdırıyorlar ya.. Dur, şunu bir deynek gibi sırımlaştırayım..»

«İşte onların rahat etmelerinden kurtuldum. Fakat kuyruğum da tam bir kılıca benzedi amma.. Hele bende bir kumandan tavrı var şimdi.»

«Hay kör şeytan hay.. Şimdi de sert kuyruğumu bir tünek zannedip üstüne bindiler... Peki, oturunuz, bakalım yaramaz küçükler!»

«Şimdi de cambazlığa başladılar.. Nasıl da bir demir üstünde gibi fır fır dönüyorlar.. Dönün bakalım... sonra, ben de döneceğim nasıl?.»

ESKİ MEKTEPLER

Kılıfsız kel yastık

Muharrir Aka Gündüz Bey eski mektep hatıralarını şöyle anlatıyor :

Biz çocukken; çekilen falakadan tabanlarımız, fırlatılan rahleden enselerimiz, kafalarımız şişerdi.

Amma gene aymazdık. Gene mektebin arka duvarından atlar, sokakta eşek, viranede kaydırak, cami avlusunda döğüş oynardık.

Haftada iki üç gün yalandan hasta olurduk. Kalan günler içinde babamızın mührünü çalar, kâğıda basar, " mazereti meşruamıza mebni „ mektepten cıznamı çekerdik.

Gözümüzde hoca bir zeballâ ve mektep, bir dört yanı kaleli zindandı.

Mayamız dayaktandı. Evde dayak; sokakta dayak, mektepte dayak. Onun için dörtte birimiz salak, dörtte birimiz miskin, dörtte birimiz enayi, dörtte birimizin yarısı da söyle böyle okur yazar çıkardı.

Daha çocuktum. Diz çökmüş iylâl ezberliyordum. Kale aslında kavele idi, vav kaçtı, kaf kuyruğunu kaldırdı, kale oldu.

Canım sıkıldı, biraz kâğıt çiğneyip hamur ettim. Karşıdaki çocuğun alnını gezledim, fırlatınca gitti, hocamız rahmetli Raşit efendinin et benli koca burnuna şapadanak yapıştı!

Ben sıfırı tükettim !

Derken hoca bir doğruldu, dayandığı kılıfsız ot yastığı kapınca kafama dehett. Yastık mikroplu mu imiş ne, kafamın bir tarafını çizdi. Bir hafta sonra kel oldum. Hem nasıl ? Sıvama ! Yakılar, hacamatlar, ziftler, kalaycı çamurları... bereket versin doktor Cak Paşaya; zar zor, didine, uğraşa iki buçuk senede iyi edebildi.

Rüştüye'de çavuştum. Yani bilgide ileri gelen takımından.. Fransızcam her nedense iyice idi, sonra kötüledi. Fransızca hocamız halis Şamlı bir Mahmut Efendi vardı. Bir gün ders verirken Türkçenin on para etmediğini, Fransız dilinin bile arapçadan alındığını söyledi. Hafif tertip âsileştim, aksini iddia ettim. İspat et diye sürmeli gözlerini gözlerime dikiverdi.

— Efendim, dedim. Fransızcada Kale yoktur. "Dire„ vardır. Dirin de ne kaçan vavı, ne kuyruğunu kaldıran kafı yoktur. Sadece jödi, tü di, il di..

Demeğe kalmadı, suratımda bir şamar şakladı.

— Daha söyleyeceğin var mı?

— Var!

Artık kazanı kaldırıp devirmiştim.

— Evet var! dedim. Türkçe ikisinden de güzeldir.

Kırk deve yükünce ve kırk eşek sudan gelinceye kadar dayak yedim. Ertesi günü (Kavmi necibi islâm ile akvamı müterakkiyei fransaviyeyi tahkir birle muallimine karşı herzevekilâne beyanatı nalâyikada) bulunduğumdan ötürü kolumdaki nişanı söktüler, çavuşluktan koğdular.

Tam bir ay, her derse gelişinde bir fasıl dayak attı. Amma bir türlü dediğimden vaz geçmedim. Çok şükür Yunan (Tesalya) muharebesi çıktı da gönüllü gitmek için mektepten kaçtım.

Arapça hocamız Mazhar Efendi rahmetlisi de bir gün :

—Arabî ümmül, elsine, yani dillerin anasıdır, dedi. Dayanamadım, hızlıca yapıştırıvermişim :

— Babası da türkçedir!

Vay efendim vay ! fena lâf etmişim diye dört hafta izinsiz kaldım. Mektep müdürümüz başkımcı bir arnavut idi. İyi adamdı. Beni döğmeğe kalktı.

— Aman efendim ! dedim. Bendeniz öyle demedim. Şey, dedim. Babası da arnavutçadır!

Hem döğmedi, hem dört haftanın ikisini affettirdi.

Hepimiz bu çocukluk anlarını bol bol anar, sıralıyabiliriz. Fakat bugünkü çocuk o çocuk değildir.

Öz dil isterim !

[Küçü bir « dil mütehassısı » olan Afacan bu manzumeyle size arzularını anlatıyor:]

— 1 —

Taktım yenilik denen
Bıçağımı belime:
Ne Arapça isterim
Ne Farisi kelime!
Hepsini parçalarım
Geçerlerse elime !
Osmanlıcadan bıktım :
Türkün vardır öz dili!

— 2 —

İşte açık konuşma :
"*Dindan*„ ın manası: *Diş*!
"*Vâsi*„ demek istersen,
Gelsin aklına: *Geniş* !
Karışık sözlü millet
Dünyada görülmemiş !
Osmanlıcadan bıktım:
Türkün vardır öz dili !

— 3 —

«*Olbapta emrü ferman?!..*»
Bu ne biçim lâkırdı?
Şikest "eyledi!..„ derken ,
Artık yazmalı: *kırdı* !
"*Feryadü figan etti!*„
Öz Türkçesi: *haykırdı*!
Osmanlıcadan bıktım,
Türkün vardır öz dili!

— 4 —

Türkçe mi konuşalım,
Yoksa Farisice mi?
Neden taklit edelim
Konuşurken Acemi ?
"*Leylü nehar*„ mı iyi,
Yahut: "*Gündüz-gece mi*„?
Osmanlıcadan bıktım,
Türkün vardır öz dili !..

— 5 —

Mikifare !... Vaktidir
İşimizi görelim:
Farisi cümleleri
İrana gönderelim!
Arapçalar Mekkeye
Gitsin, izin verelim !
Osmanlıcadan bıktık,
Türkün vardır öz dili !...

AFACAN

Şişman adam :

— Aman biraz önüme dur.. Alacaklı geliyor..

Resme can ver !..

Falakası bir tarafta asılı, kızılcık dalları, kamış sopaları köşede dayalı , ve rahlelerinde hafızlığa çalışan 8 - 9 yaşındaki yaşındaki küçüklerin bulunduğu bir mektep tam eski mektebin bir nümunesidir.

Afacanın babası yine eski bir hatırasını anlatıyordu :

— Sormayın, dedi, o rahlede hacı yatmaz gibi bir öne, bir arkaya sallanıp otururduk. Gûya ağzımız mırıldanıp dururdu . Halbuki biz :

— Elif üstün enniii ... be üstün benniii... diyeceğimiz yerde:

— Ahmet göreyim sennii.. akşama bekletme benni..

Der, makama sözlerimizi uydurur, yapacağımızı yapar, konuşacağımızı konuşurduk. Rahmetli hocamızın gözleri iyi görürdü amma, kulakları biraz hafif işitirdi. Biz de gayet uslu durur, fakat dudaklarımızla bin bir cürcuna koparırdık.

Bir gün elimize bir resim geçmişti. O zaman resimleri biz sigara kâğıtlarında, terazili kibrit kutularında görürdük. Şimdiki gibi çikulata al , bir resim kazan, yoktu.

Ben :

— Elif üstün enni... be üstün benni: derken arkadşıma:

— Bana uzat resmi.. göreyim seni..

Diye bağırıyordum.

Arkadaşımın eli oynadı. Elinin oynamasile rahmetli hocanın gözlerinde şimşek çakması, kıllı kaşlarını bükerek bize bakması bir oldu:

— Getir, bakayım o tesnifi bana (yani resmi) ...

— Bir şey yok hocafendi..

— Getir bana onu..

Çaresiz, resmi aldık, götürdük.

Hoca kızdı, köpürdü :

— Vay kâfirler vay ... Mektepte tesnif haa.. Ver bakayım bunun canını..

— Aman hocafendi.

— Ver bakayım buna can.. Tövbe de bakayım, tövbe de..

Hemen yere yatırıldık. Falakalar geldi. Tabanlardan kan fışkırdı. Fakat afacanlık bu ya.. Hemen tabandan bir damla kan alarak resmi boyadım.

— Ne yapıyorsun kâfir çocuk..

— Can ver demiştiniz ya hocafendi. Evvelâ biraz kan vereyim de sonra can gelsin dedim.. Kimde can kalır. Bütün arkadaşlar, gülmeye başladılar.

Bu sefer bütün sınıf kızılcık sopasından geçirildi. Biz de sekeseke yürüyen topal karga gibi eve döndük.

İktisat ve tasarruf

Her Türk çocuğu iktisat ve tasarrufa alışmalıdır.

Poyraz

...ev kadar büyüten ve karınca kadar ...ünce canları yumurta istemişti:

...n devam

Fakat böyle oynarken
Yumurta da çatladı,
İçinden mini mini
Bir de piliç atladı !..
Şu iki afacan Bey ,
Alamadılar bir şey !...

— Daha var —

... altında kalınca nasıl garip bir şemsiye buldu?

«Bakınız, şu dala tırmanıyorum.. Birazcık rahat yüzü göreyim be.. Bunu çok umuyorum..»

Hay Allah.. Yahu, ben sizin şakşakçı başınız mıyım ?. Sizi hep eğlendirmekliğim mi lâzım?»

A... A... A... Ne yağmur, ne yağmur ?. Aksi gibi yanımda şemsiyem de yok.. Eyvah.. Şimdi iliklerime kadar ıslanacağım.»

« Ha.. Aklıma bir şeytanlık geldi. Şurada mışıl mışıl, rahat rahat uyuyan ne güzel bir kuşçağız var. Durun bakalım..

«Hava iyi olduğu zaman şemsiye olsun olmasın, ne ehemmiyeti var?. Fakat hava fena olduğu zaman işte böyle bir şemsiye de mutlaka elde bulunmalı.. Ne güzel değil mi?»

— Devamı var —

SİNEMA

Lorelin Fendi Hardiyi Yendi

1 — Geçen gün Lorel elinde hortum ile çiçekleini sularken Hardi işe burnunu sokarak : « Hele u aklı bozuğa bakın, senenin bu mevsiminde çiçek ulamağa kalkmış! Ne akıl, çiçeklerin kızarsın da anna satarsın » dedi. Bütün bu gevezelikler Lorel'in ena halde canınısıktı.

2 — Benim yaptığım işten sana ne ? Buraya gel de dırdır söylen diye seni davet ettim mi ? Sen kendi derdine bak.Hem suratın manzarayı çirkinleştiriyor. Buzzz, haydi bakalım, sıvış ! » diyerek hortumu Hardinin suratına çevirdi.

3 — Hardi bunu beklemiyordu; biraz şaşaladı. Lorel yaptığı işten memnun :

— Ha! ha! Diye şaklabanlığa başladı. Bu esnada da hortumun başını yanındaki bira bardağına soktuğunun farkına varamamıştı. Hardi bunu gördü. Hortumun dibini musluğundan çözerek birayı serin serin içti

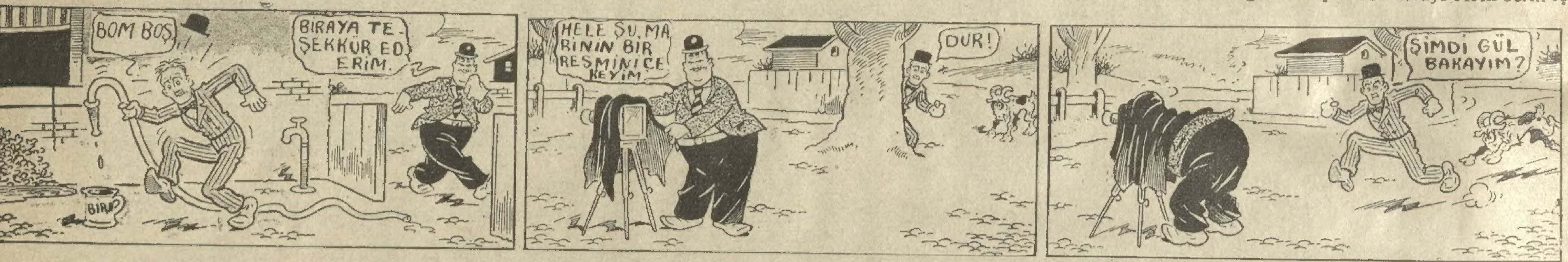

4 — « Oh, içim ferahladı, şimdi de gidip Mariyi yaret edeyim » diyerek çekildi. Bardağının boşalğını gören Lorel fena halde kızdı « senin alacağın sun koca kepaze, bunun acısını elbette senden çıkırım » dedi.

5 — Hardinin peşine düştü. Onu bulmakta güçlük çekmedi. Fotoğrafını kurmuş bekliyordu . « Mari gelirken şunun bir iki resmini çekeyim » diye düşünüyordu. Lorel'in kendisini gözetlediğinin farkında değildi « Şimdi yakaladım, ona bir oyun yapayım da kendi de beğensin ! »

6 — Meydanda kendini yalnız zanneden Hardi makinayı kurmak için başını siyah örtü ile örttü. Lorel'de « sıra benim, harif beni görmedi. Benim de buralarda olduğumu şimdi anlıyacak» diye Hardinin peşinden fırladı. Oralarda duran bir tekede iki dosta bir muziplik yapmak için Loreli takip ediyordu .

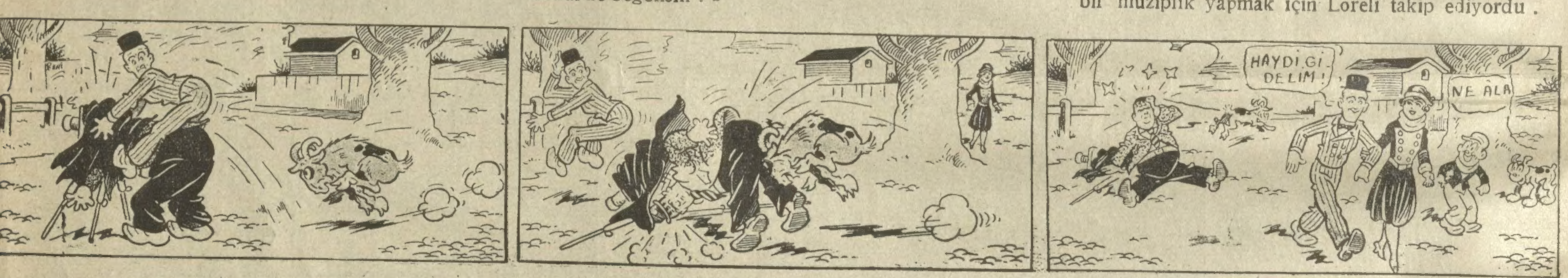

7 — Arkasından takip edildiğini gören Loral tabanı kaldırdı ve Hardinin sırtına fırladı. Kızgın çi de tabanları yağlamış arkadan geliyurdu.

8 — «Burada emniyetteyim, hem tam vaktinde davrandım » sırtında bir yolcunun ağırlığı hisseden Hardi oldukça şaşırdı. Fakat bu yük keçinin vurduğu dehşetli tosa nazaran hiçti. Hardi yerlere yuvarlandı, makina darmadağınık oldu.

9 — Lorel talihli idi. Aarkaşının sırtından yere atlamıştı. Tam bu esnada Mari bütün güzelliği ile gözüktü. Lorel hemen yanaştı Sevimli kıza: «Şöyle bir gezinti yapalım mı? Ne güzel hava » dedi. Hardiyi parça parça olmuş makinasının yanında bırakarak, kızla kolkola uzaklaştılar. Yine Lorelin fendi, Hardi'yi yendi .

KAZANANLAR

7 numaralı bilmecemizin halini neşrediyoruz : Afacanın urduğu boşlukların numara ekûnu 43, 43, 14 idi. Doğru evap verenler arasından hediye alacakların isimlerini aşaıya yazıyoruz :

Birinci : Bursa Çegirge askeri astane eczacısı yüzbaşı Bekir Sıtkı ey mahtumu Muzaffer Efendi. (Bir enelik Afacan abonesi kazanmıştır.)

İkinci : Beyoğlu 31 inci ilk ektep numara 126 Muhsine Hanım. Bir kutu oyuncak kazanmıştır.)

Üçüncü : Gazi Osman paşa rta mektebi sınıf 6 numara 737 Oran Bey. (Bir şık albüm kazanmıştır).

1933 senesi takvimi kazananlar

İstanbul 49 uncu ilk mektep sınıf numara 124 Bedri, Edirne erkek sesi numara 281 İsak, İzmir erkek sesi sınıf 2 numara 688 Sami, Büikada hamam sokak numara 18 Haye, Bebek 26 ıncı mektep numara 73 Zehra, Mersin Kurtuluş Komisyon ve Ticaret evinde Selâhattin, Üsküdar İhsaniye çıkmaz sokak numara 90 Kâmiran, Adana erkek lisesi sınıf 1 nuara 289 İsmet, Bebek Robert Kollej sınıf 2 Seyfeddin, Ankara Türk maarif ilk mektebi sınıf 3 numara 96 Togan Bey ve Hanımlar.

Çukulata kazananlar

(Taşraya kitap)

İzmir Şekercilerde yoğarcı Ahmet Hamdi Beyin mahtumu M. Emin, Davut paşa orta mektebi sınıf 2 numara 95 Fahri, Pertevniyal lisesi 1/A dan 264 Halit, Antalya durulu pınar ilk mektebi sınıf 5 numara 84 Melâhat, Düzce hükûmet karşısında bakkal Vehbi, Şişlı Hacı Mansur sokak numara 65 Yani, Trabzon 3 üncü lise numara 109 Kadir, Sinop orta mektep sınıf 3 numara 211 Tevfik, Beyazıt civarı yeni devir sokak numara 11 Ömer Beyin kerimesi Müzeyyen, Kuleli askeri lisesi sınıf 9 numara 859 Raşit, Ortaköy Galatasaray lisesi sınıf 3 Hamit Âli, Rıza İsmail müessesi İshak Macar Bey ve Hanımlar.

Hikâye kitabı kazananlar

Galatasaray lisesi 5-4 numara 544 Sedat, Gazi Osman paşa orta mektebi 1-5 numara 165 Yusuf, Mersin Gazi paşa ilk mektep sınıf 3 şube 2 Cemil, Karşıyaka şetaret sokak numara 8 Kemal, Eyüp 37 inci ilk mektep numara 504 Nabide, Kadıköy erkek lisesi 2-B den numara 454 Alâettin, Zonguldak orta mektep 113 Kenan, Ortaköy Galatasaray şubesi 2/2 den numaran 512 Rauf, D. Bekir orta mektep sınıf 3 numara 81 Sadık, Bursa Necati Bey kız san'at mektebi sınıf 3 numara 128 Zehra, İstanbul 42 inci ilk mektep numara 338 Mevlut, İnegöl Gazi paşa mektebi sınıf 5 numara 257 Kemal, Ankâra Saman pazarı Doktor Avni İbrahim Bey kızı Selma Hanım ve Beyler .

Kartpostal kazananlar

Tophanc topcular caddesi numara 318 börekci furununda Mehmet Mustafa, Beyazıt 5 inci ilk mektep talebesinden S-4 numara 194 Cemil, Galatasaray lisesi ihzari sınıf numara 1096 Mustafa Sabri, Kadıköy kızıl toprak Zühtü paşa mahallesi Şefik bey sokak numara 9 mâdenci hacı bey mahtumu Galip Ata, Beyoğlu İstiklâl caddesi numara 57 perukâr Nişan efendinin çırağı Eftim, Ankara Yenişehir Gülistan sokağında Antalya Meb'usu Doktor Cemal Bey kızı, Kadıköy Gazi paşa mektebi sınıf 5 şube 3 numara 325 Nebahat, Ameli hayat ticaret lisesi ndmara 201 Adnan, Ankara erkek lisesi sınıf 1-5 numara 237 Suphi Kaya, Kadıköy Sen Jozef mektebl 6 ıncı sınıftan Sahban Şakir, Galatasaray lisesi 6 ıncı sınıf 3 üncü şube numara 406 Loris, Tekirdağ orta mektebi sınıf 2/2 numara 408 Sabahattin, Kırklareli orta mektebi sınıf 3 numara 67 Enver Bey ve Hanımlar.

SON

Bilmece: 10

Üç harfli bir kelimeyim ..
Bilin bakayım ben neyim,
Benim beyaz sakalım var,
Dağda gezen derebeyim ! ..
Benim sözümle kaçarlar,
Bin tavuğum, bin ördeğim ! ..
Beni hele ters okuyun
Size zarafet vereyim ! ..
Faruk Beyden mükâfat var,
Üç harfli bir kelimeyim ! ..
Haydi çabuk beni sen bul,
Küçük Hanım, Küçük Beyim !

Bu bilmeceyi hallettikden sonra cevabınızı (İstanbul posta kutusu 617 Afacan gazetesi 10 uncu nüsha bilmece memurluğu) adresine gönderiniz.

50 Kişiye muhtelif zengin hediyeler var.

AFACAN BİLMECE KUPONU
No. 10

İSTANBUL HALK MATBAASI